

Otkrivenje 3

1) I anđelu sardske crkve napiši: Tako govori Onaj što ima sedam Duhova Božijih, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da imaš ime da si živ, a mrtav si. **2)** Straži, i utvrđuj ostale koji hoće da pomru; jer ne nađoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim. **3)** Opominji se dakle, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doći ću na tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe.

4) Ali imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodiće sa mnom u belima, jer su dostojni. **5)** Koji pobedi on će se obući u haljine bele, i neće izbrisati ime njegovo iz knjige života, i priznaću ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima Njegovim. **6)** Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.

7) I anđelu filadelfijske crkve napiši: Tako govori Sveti i Istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori. **8)** Znam tvoja dela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao si moju reč, i nisi se odrekao imena mog.

9) Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji i nisu, nego lažu; evo ću ih učiniti da dođu i da se poklone pred nogama tvojim, i da poznadu da te ja ljubim. **10)** Jer si održao reč trpljenja mog, i ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja, koji će doći na sav vasioni svet da iskuša one koji žive na zemlji.

11) Evo ću doći brzo: drži šta imaš, da niko ne uzme venac tvoj. **12)** Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo. **13)** Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama. **14)** I anđelu laodikijske crkve napiši:

Tako govori Amin, Svedok Verni i Istiniti, Početak stvorenja Božijeg: **15)** Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! **16)** Tako, budući mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojih. **17)** Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go.

18) Savetujem te da kupiš u mene zlato žeženo u ognju, da se obogatiš; i bele haljine, da se obučeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti

očnom pomaži oči svoje da vidiš. **19)** Ja koje god ljubim one i karam i poučavam; postaraj se dakle, i pokaj se.

20) Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom. **21)** Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom. **22)** Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.

1) Anđelu sardske crkve napiši: Tako govori Onaj što ima sedam Duhova Božijih, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da imaš ime da si živ, a mrtav si. Naš Gospod ima moć da govori ma kojem delu svega što je stvorio. Niko ne može da se odupre Njegovoj sili. U Mateju 8 od 27. stiha i nadalje, pokazuje se Njegova silna snaga na tek ograničen način.

Ovde u 1. stihu Gospodnji poziv ne oduzima mrtvim vernicima mogućnost izbora: života ili mrtvila. Davalac života objavljuje Istinu. On je dao Svoj život da spase pokajnike. Kad mi čujemo Reč Jevanđelja i osetimo snažnu potrebu da poslušamo i odazovemo se Njegovom pozivu, mi čujemo glas Božijeg Sina (Jovan 5: 24-26).

Ako mi odbijamo Istinu, ili, ako osećamo nedovoljnu želju za poslušanje i ostanemo u nepokornosti Bogu, mi smo mrtvi. To može biti voljno, proizvodno i vrlo strašno mrtvilo. Ko je ovim mrtvima dao ime da su živi?

Da li su oni uzeli sebi lažno ime i kazali drugima: To je naše ime. Mrtvilo nije ni opravdalo ni dalo izgovora mrtvima. Izgovora nema! Opravdanje je samo u Hristu: a to znači poslušnost.

2) Straži, i utvrđuj ostale koji hoće da pomru; jer ne nađoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim. Pošto je prvi deo popravljanja zapovest: Straži, može se zaključiti da je nemarnost dovela do zapadanja u mrtvilo. Ako stražar na kuli tvrđave nije na straži, šta se može očekivati od njegovog naroda?

Deo duhovne nemarnosti je u sebičnom staranju za svoj telesni, zemaljski cilj koji nas „sprečava“ da revnujemo u poslovima našeg Nebeskog Oca. Ako ja nemam želju ni potrebu da pomognem braći u nevolji ja sam na putu smrti. Sebičnost je priroda mrtvih i povećava osećanja sažaljevanja samog sebe kao da niko ne podnosi koliko ja...

Da li sam rešen da podnesem smrt za Gospodnje svedočanstvo? Ili sam

mrtav – bez Hrista? Samo u Hristu ja mogu da budem živ. Nema spasenja i života bez Iskupitelja. Nepotpuno obraćanje je praćeno plitkom i nemarnom službom. U svetlu ove poruke: da li smo zauzeti namerama Oca?

Ili smo tek živi a možda već i mrtvi – robovi zlog gospodara, Sotone? Jedina savršena dela pred Bogom su rad Duha našeg Gospoda Isusa na zadovoljstvo Nebeskog Oca; u nama i kroz nas. Samo u nastojanju i naporima za rast u veri i poznanju Božijeg Sina mi smo održani i sačuvani od pada.

Prividno stajanje u jednom mestu – bez napredovanja – ustvari je pad. U Filibljanima 3: 12-15, iskusan i na mnoge načine potvrđen od Boga, apostol Pavle svedoči da nije 'dostigao' nego još žuri.

3) Opominji se zato, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doći ću natebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe. Duhovno sećanje nije nestalo ostavljajući potpunu prazninu; nego je zamenjeno praznom religijom, pretvornošću, licemerstvom, taštinom, nadmenošću – raznim oblicima idolopoklonstva.

Stravična činjenica je da mi, ljudi, možemo usrdnim molenjem za milost nama da primimo Reč Božiju i brzo potom preziremo Svemogućeg u odnosu prema svom bližnjem koji je u potrebi naše milosti i pomoći (Matej 18: 23-35). Ovde smo opomenuti da pamtimo šta smo čuli od našeg Gospoda i kako smo primili. Ovo nije podsećanje na moju dobrotu:

ja ne smem zaboraviti koliko je prevelika milost i blagodat meni data u Hristu; koliki je neizmeran otkup On platio da me otrgne od pakla i prenese u večni život i slavu Njegovu. Čuo sam mnogo više nego što sam mogao razumeti. Ja moram paziti na svoje korake i u molitvama tražiti da sledim Velikog Pastira bez zaostajanja, oklevanja i zastranjivanja.

Njemu ja uvek dugujem ispovedanje, priznanje svojih nedostataka i poverenje u milost i blagodat našeg Nebeskog Oca koja pokriva nesavršenstva mog brata. Prisustvo našeg Učitelja i Gospoda se pokazuje na radost učenika koji su na straži, ali nemarni i nepokorni strahuju od Njega i svega što je Njegovo.

Vernost Gospodu i uzdanje u Njega daje nam radost u Njegovom Duhu i hrabrost nasuprot pretnjama Neprijatelja. Život u Hristu je pobeda nad

sobom, grehom i smrću.

4) Ali imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodiće sa mnoom u belima, jer su dostojni. U tom malom broju Sam Bog je održao Videlo Istine u ovoj crkvi. Božija blagodat je otkrila Avraamu u Stvaranju 18 da bi Gospod radi deset pravednika još duže sačekao na mnoštvo bezakonika.

Hristov Duh održava Videlo Istine u ovoj crkvi kroz svedočanstvo pobožnosti ovog malog broja vernih. Mi moramo biti na straži, u molitvi i uzajamnoj pomoći i podsticaju. Ovih nekoliko svedoka u Sardu su dostojni da hode sa Hristom u beloј odeći.

Oni jednako veruju u Božijeg Sina. On njima daje **Svoju čistotu a oni su sjedinjeni sa Njim**; oni ne preziru niti lakomisleno zloupotrebljavaju blagodat Božiju u Hristu. Samo Božijom blagodaću mi pobeđujemo samovolju i živimo u Hristu.

5) Koji pobedi on će se obući u haljine bele, i neću izbrisati ime njegovo iz knjige života, i priznaću ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima Njegovim. U početku našeg verovanja, po blagodati Božijoj primamo pobedu nad sobom, svojom samovoljom, ponosom, taštinom, neznanjem, praznovericama, sumnjama i strahom.

Naš milostivi Gospodar uklanja okove idolopoklonstva i svakog greha. On nas je zaogrnuo plaštom milosti i blagodati i učinio nas Nevestom Svojom – udovima Njegovog Tela (Jezekilj 16: 8-9). Naš Gospod je veran u Svom zavetu i nikad ne ostavlja Svoj narod.

Duše zapisane u Njegovoj Knjizi Života On održava u Svom sigurnom staranju. Njegovo staranje ne može se zloupotrebiti kao sloboda na greh i povredu Veličanstva i večnog Dostojanstva našeg Nebeskog Oca. Ko misli da je Slobodan na greh u uzdanju na zasluge i otkup našeg Spasitelja, još ne zna niti razume jezgro i prirodu naše sigurnosti koja je samo u Hristu.

Isti Neprijatelj primamljuje i podstiče lakomislene vernike na greh i optužuje Hristove verne učenike za sebičnost, dvoličnost i obožavanje sebe kako je optuživao i pravednog Jova; ali naš blagosloveni Iskupitelj priznaje Svoje duše i pred celom Porodicom Nebeskom i pred svetom.

6) Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama. Obraćajmo naš sluh da

čujemo svaku poruku Duha našeg Gospoda. Šta On javlja Svojim crkvama značajno je svima nama u Njegovoj Crkvi - kroz vekove. Mi očekujemo povratak našeg Cara i Gospodara (Luka 12: 36) i želimo da smo spremni za svaki znak Njegove pojave, naloga i neprestanog prisustva kod nas i u nama.

Naš glavni cilj je stalna spremnost; tako znamo da je susret i savršeni spoj sa našim Carem prelaz iz mira u slavu. Čuvajmo se zamke đavola: da ne poverujemo njegovoj laži: Imaš vremena... Kasnije, kad se 'nauživaš' grešnog 'zadovoljstva'... Jednog dana, kad prođu **ove** smetnje...

Kad **vidiš** znake Njegovog dolaska... To su sve **obmane zlog duha**. Trka za taštinom (ništavilom), ponosom i pobunom protiv reda i poretka našeg Gospoda, je trčanje u večnu propast. Život u revnosnom radu i u vernosti našem Gospodu je sigurnost, uteha, mir srcu, videlo umu i radostan slavopoj u duši.

7) I anđelu filadelfijske crkve napiši: Tako govori Sveti i Istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori. Primećujem tesnu vezu između najave Govornika i Njegove poruke crkvi u Filadelfiji: priznanje, podsticaj i obećanje od Njega.

U celoj poruci nema ukora, samo mnogo ljubazne pouke i podsticaja. Svaki vernik i svaka zajednica u službi Gospodu sa poniznošću, u čistoti, skromnosti i istinskoj pobožnosti, postaje meta sotonskih napada. On pokrene sve mračne sile i lažne optužbe; upregne ljudske vođe i društvo, lažne religije i neupućene zvane vernike...

Sve što Dušmanin može da ostvari i u svoj svojoj obesti i zlobi jeste ispunjenje Gospodnjih predskazanja koja uvek slave Boga. Istovremeno đavo uvek puni meru svoje krivice da bi na kraju opravdao pravedni i strašni sud našeg Nebeskog Oca.

Možemo osetiti da Gospodnje uputstvo sadrži osiguranje zaštite Njegovim vernim svedocima i poslanicima. Osude koje čujemo od naših tužitelja nisu važeće za nas jer nisu primljene kod Gospoda Kojem služimo; On je naš moćni Spas. Njegov Duh svedoči našem duhu: Ja sam vase uzdanje i štit:

Svojom blagodaću Ja vas spasavam. Ne slušajte laži Sotone. Neka vašu veru ne raslabi nerazumevanje onih koji ne shvaćaju suštinu Jevanđelja iako oni mogu da budu iskreno prevareni. Naš Gospod drži u Svojoj vlasti ključ

Davidov spreman za verne učenike.

Jedino istinski učenik i sledbenik Hristovog Jevanđelja može da bude dobar pastir Izbranog Stada. Sam Gospod naš predaje vlast Svojim vernim pastirima. Svaki veran pastir u službi Velikog Pastira Stada, mora da bude primer pobožnosti i pravednosti a istovremeno da je spreman za sagledanje i priznanje ličnih krivica.

Njegovo iskreno pokajanje za svaki prestup i nedostatak - praćeno ispravljanjem - takođe je primer stadu. Naš Gospod je ključna snaga svakog uspeha i napredka. On ostvaruje mogućnosti. On otvara srca i umove za pokornost Jevanđelju. On sprečava napade lukavog Neprijatelja. Sve je u moći našeg Cara.

On podiže ponižene i obara nadmene. Njegovi izbrani i verni trpe ovde privremeno. Njegovi protivnici trpe zanavek. Filadelfijska crkva ima ograničenu snagu ali drži Božiju Reč Istine i Spasenja; odaje čast Hristu, Božijem Sinu; živi u Njemu.

8) Znam tvoja dela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao si moju reč, i nisi se odrekao imena mog. Kad mi upotrebimo svu svoju malu snagu u službi našeg Spasitelja, silna moć Božijeg Jagnjeta otkriva se nama i kroz nas.

On potvrđuje Svoju neizmernu moć u spasavanju grešnika i pobedom mračnih sila. Kad mi držimo Božiju Reč nasuprot nevernosti zvanih vernika mi odajemo čast Hristu, našem Iskupitelju. Kad mi našeg Gospodara priznajemo nasuprot progonstva od strane sveta u grehu, mi iskusimo Njegovu moć i dela u našem životu.

9) Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo ću ih učiniti da dođu i da se poklone pred nogama tvojim, i da poznadu da te ja ljubim. Hrabro svedočeći rečima i delima mi gledamo u susret beskrajnom obožavanju Hrista našeg Pobeditelja u Kome je naša pobeda.

Jevreji protivni Jevanđelju, kao Savle iz Tarsa u Delima 9, ističu sebe kao pravoverne branitelje vere njihovih predaka. Možda su neki iskreno verovali da sami služe Bogu Izrailja. Ili u neshvatanju ili u namerno odabranom bezakonju, oni su u jarmu ropstva Sotoni, grehu i smrti.

Čudesnom blagodaću i moći Duha Hrista Isusa Savle Taršanin je obraćen! Uveren sam da Savle nije bio jedini! Obraćanje svake pojedine osobe jeste jedno čudo koje samo Bog ostvaruje. Svaka religiozna grupa, protivnik Jevanđelja i gonitelj Hrišćana je u taboru đavola.

Samo naš Gospod je moćan da Svojom blagodaću takve zamračene umove preokrene da uvide svoje bezumlje. Tek tada oni padnu u poniženje pred Istinom da poveruju i poslušaju Gospoda Isusa Hrista i u Njegovom Duhu da obožavaju Oca. Takva promena je velika radost za obe strane – takvim preokretom ujedinjene u Svetom Duhu.

Kad jednom iskuse milost i blagodat našeg slavnog Iskupitelja, ti nekadašnji protivnici Jevanđelja saznaju da su Hrišćani samo ljubavlju Hrista u svojim srcima strpljivo izdržali zločinstva počinjena u nekadašnjem neznanju novo-obraćene braće.

Sada progonjeni zajedno sa nekadašnjim goniteljima dele pokroviteljstvo Hristove blagodati i zajednička radost iskusne i nove braće i sestara u Hristovom Duhu proslavlja pobedu večne ljubavi nad zlobom Sotone. Zahvalni prinosi i slavopoji uznose se do prestola Boga i Jagnjeta.

Sva vojska nebeska kliče u slavu Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima. Koji su sa suzama sejali, s' radošću sabiraju snoplje Očinskih blagoslova u Sinu. Sva vojska neba veseli se s' njima zajedno.

10) Jer si održao reč trpljenja mog, i ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja, koji će doći na sav vasioni svet da iskuša one koji žive na zemlji. Hrišćani u Filadelfiji su držali Reč Gospodnjeg strpljenja i trpljenja. Upoznati smo sa ponašanjem Jevreja u Jerusalimu.

Sećamo se zločinstva nekih Jevreja protiv Pavla u neznabožačkim krajevima. Filadelfija je jedan od mnogih gradova idolopoklonstva sa značajnom grupom jevrejskih stanovnika. Verovatno je bilo mnogo protivnika.

U poslovnim krugovima, u društvenim slojevima i među rodbinom bilo je pretnji i progonstva učenika da se odreknu vere u Hrista. Bilo je protivničkih nastojanja da se bar utiša proglas Jevanđelja. Možda bi učenicima bilo lakše po telu da prekinu koliko god je moguće vezu sa protivnicima i sa svetom u okolini pa da postanu jedna sekta.

Ali ovi vernici su priznati i pohvaljeni jer su otvoreno delili Reč Božiju uz

neprestane molitve u nadanju i očekivanju dobre promene u srcu okoline. Neki uporni protivnici postajali su ne samo učenici nego čak i revnosni svedoci Jevanđelja. Mnogo puta učenici su podnosili porugu i podsmeħ.

Postupano je prema njima kao prema neprijateljima. Trpeli su nepravde u poslovima. Kroz sve nevolje učenici svedoče grešnicima dobrim delima i rečima Istine u ljubavi u nadanju i u molitvi da bi još jedna duša bila milošću Božijom otrgnuta iz ropstva Sotone i greha i prenetu u zagrljaj našeg Iskupitelja.

Njihova revnost je bila nagrađena Gospodnjom neprestanom pomoću, umnoženim blagoslovima i novom braćom u veri. Dugotrajno strpljenje, podnošenje i revnost u razdeljivanju blagodati našeg Gospoda su vrline dece Božije a Porodice Hristove.

Celokupna istorija Crkve obeležena je raznim probama. Svaki dan je jedan ispit i nevolje su česte i brojne. Trpljenje sa Hristom je istovremeno i vladanje sa Njim a nagrade sa Hristom i u Njemu su brojnije i neizmerne. I grešno čovečanstvo podnosi mnoge nevolje; ponekad i više od nas.

Za grešnike zemaljske propasti su praćene Božijim sudom i večnim posledicama njihovih bezumnih grešnih odluka. Svakodnevno celo čovečanstvo je na ispitu i probi. Strpljivim podnošenjem nevolja Hrišćani rastu u posvećenju a grešnici umnožavaju svoje prestupe i u tegobama i u miru. Dolazi kraj i sud Božiji otkriva dela svakog čoveka kakva su ustvari.

Poslednji sud potvrđuje da je svaki čovek grešnik. Svaki grešnik zaslužuje večnost u paklu. Iskupljene duše su odvojene i priznate kao blagoslovene od Nebeskog Oca jer je njima uračunata Hristova pravednost kao njihova.

Ta pravednost našeg Gospodara, ta blagodat našeg blagoslovenog Spasitelja sačuvala ih je i čuva nas kroz sve ispite. Blagodat Iskupitelja pronela ih je i pronosi i nas do poslednje pobede. Ko god veruje i poslušna Spasitelja očekuje Dan Suda kao poslednje izbavljenje od svih nevolja (Matej 25: 31-46; Jovan 5: 24).

11) Evo ću doći brzo: drži šta imaš, da niko ne uzme venac tvoj. U vreme velikog trpljenja vrlo je ohrabrujuća svesnost Gospodnjeg neprestanog prisustva: On Svoje nikad ne napušta. U nekim događajima On deluje tako neočekivano i iznenađujuće da moramo shvatiti: ovo Sam naš Gospod radi!

U mom ograničenom iskustvu, pet godina u ozloglašenom zatvoru prošle su kao nekoliko sedmica. Mnogi suvernici i neki prosečni sugrađani kao da su verovali da sam vrlo snažan. Ustvari, kako sam se lično osvedočio, naš verni i silni Spasitelj zna moju neznatnu snagu i veliku slabost.

On me nosio u naručju Njegove milosti, ljubavi i staranja kroz sve događaje. Za nas je značajno da razgledamo i budemo utvrđeni u stvarnosti: šta mi imamo u našem Gospodu Isusu Hristu. Kad mi vernošću i poslušanjem sledimo našeg Spasitelja, mi priznajemo Večnog Cara nad carevima kao i našeg Cara.

On nas je preneo u Carstvo Slave: On je naša Nebeska Kruna! Ne dozvoljavajmo ma kakva naša nedoslednost da poremeti našu odanost našem Gospodu i oduzme nam našu dužnu pokornost Njemu i našu milinu u Njegovom Gospodarstvu ljubavi i milosrđa.

Borimo se i molimo se da rastemo u veri i poznanju Sina Božijeg. Njegova Ličnost je riznica neizmernog bogatstva: koliko više Ga upoznamo, više težimo da od Njega u sebi imamo. Koliko više Njegovog u sebe primimo, toliko više smo oduševljeni da Ga još više upoznamo...

Kad smo svesni neocenjive dragocenosti Njegovih vrlina i darova, još više uviđamo kako je jadan besciljan život - bez vredne svrhe. Nemarno prosipanje 'imovine i vrednosti' našeg Gospodara i Vlasnika je duhovna pronevera koja nas zanosi u idolopoklonstvo.

Sasvim je u naravi našeg novorođenog duhovnog bića da prikupljamo i primenjujemo sve naše: prilike, mogućnosti, sposobnosti sa svim Njegovim darovima u samo jednoj težnji: da uvek slavimo svog Spasitelja i Cara.

12) Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo. Koji smrtnik može oceniti obilje blaženstva Hristove pobede u nama i kroz nas!

Naš Gospod rečima ovog stiha izliva ohrabrenje i obećanje Svojima. On je Taj Pobjednik nad silom Kneza Tame i nad uticajem grešnog sveta. Matej 4: 1-11 je rano svedočanstvo Njegove nadmoći. Njegov primer uči nas pobjedu. Unutrašnja pobjeda – pobjeda nad sobom, svojom samovoljom, sumnjama i strahovanjima – prethodi pobjedi nad Protivnikom.

Ne postoji kušanje nadmoćno nad osobom bez grešnih želja. Pre nego što možemo primiti silu za pobedu, moramo razumeti da smo mi bespomoćni i moliti Njega, Izvor Života i moći, da nas ispuni i useli u Njega. Ne prekidajmo molitve za Njegovu vernost u nama. Istrajna vernost i protivljenje đavolu i grehu je naše članstvo.

To je Njegov dokaz nama i bližnjima da smo čvrsti delovi Njegove Crkve, Njegova Zgrada i zdravi udovi Njegovog Tela. Ime našeg Boga užljebljeno je u celom našem biću. Svrha našeg života je zadovoljstvo našeg Nebeskog Oca. Naš cilj je potpuna odanost Caru Večnog Carstva.

Mi očekujemo najveći triumph našeg Cara i sveopštu objavu Njegove slave i Veličanstva. Novi Jerusalim je na Nebu i na zemlji. Svi pravoverni su državljani Carstva i građani Nebeskog Jerusalima. Ko je u vernosti završio život u telu, već je u Nebeskom Jerusalimu – u sjaju večne slave.

Novi Jerusalim silazi s'Neba u Isusu. Prvo najavom, pojavom i objavom Novorođenčeta u Vitlejemu Judinom. Anđeli objaviše pastirima i nama (Luka 2: 4-14). Potom, Otac glasom i pojavom znaka Svetog Duha potvrđuje krštenje u Jordanu. On je okušan i posvedočen Pobednik u pustinji.

On triumfuje nad Sotonom, grehom i smrću na Golgoti Svojom trpljenjem, smrću, vaskrsenjem i vaznesenjem. On je veličanstven u izlivu sile Svetog Duha. Duh Hrista, Cara, triumfuje u mučeničkoj smrti Jakova i Stefana.

Isus je Pobednik u Svojim vernima jer je Njegovo Ime napisano na njima i oni žive u Njemu; Njegovi svedoci. On je naš Car nad carevima, Prvosveštenik Boga Višnjega; naš Večni Otkup; Jedinorodni Sin Nebeskog Oca; slava Mu kroz svu beskrajnu večnost!

13) Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama. Kad nas je preneo iz tame u videlo Njegove Istine On nam je dao novi život. U tom životu obdario nas je sluhom da sledimo pozive Njegovog Svetog Duha. Sad čujemo poruke Duha – glas našeg Cara.

Duh javlja jasno i glasno nauku koju Hristos donosi od Oca. Duh govori crkvama; ali samo Crkva Hristova čuje i delima poštuje Reč Života. Reč je objavljena svetu, ali samo deca Nebeskog Oca: rođeni Duhom i verni - čuju i poslušaju. Njegova Reč je nama mio miris Života na život.

Dugujemo našem blagoslovenom Spasitelju potpuno poverenje i svesrdnu

odanost. Njemu pripada naše telo i duša, vreme i snaga, vlast i moć, obožavanje i proslava bez kraja. On zna sve naše potrebe i hrani nas Nebeskim Hlebom Života.

Poznate su Mu sve naše slabosti i nedostatci; ipak nas ljubi večnom ljubavlju i u Svojoj pravednosti i vernosti blagosilja naše kajanje i priznanje Njegovim velikodušnim opraštanjem.

14-15) I anđelu laodikijske crkve napiši: Tako govori Amin, Svedok Verni i Istiniti, Početak stvorenja Božijeg: Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! U 2: 8 naš Gospod se javlja Smirni kao 'Prvi i Poslednji'.

U (ovoj) poruci Laodikiji vidimo Ga kao 'Amin' i 'Početak stvaranja Božijeg' – zapisanog u Svetom Pismu. U početku ove knjige čitamo da je naš Gospod Isus primio Otkrivenje od Boga Oca. Evo šta naš Nebeski Otac javlja nama o Svom Sinu:

On je moj Verni Svedok; kroz Njega sam stvorio sve. On je večno živo svedočanstvo savršenog jedinstva sa celokupnom voljom Svog Oca. Otac Ga naziva 'Amin'-om, nedvosmislenom potvrdom Očinske namere i ostvarenja.

Ovo saznanje je nama dobitak: naš Savršeni Primer, Gospod Isus, sadrži u Sebi samo potvrdu svega što je Ocu povoljno. Da sledimo našeg Gospodara, da smo ugodni našem Večnom Ocu, sve što nam je potrebno jeste potpuna predanost i odanost Nauci Sina.

Naša nastojanja i molitve moraju biti za Božiji dar vernosti; ovo je svrha, jezgro i cilj svakog pobožnog života. Učenicima u Laodikiji nedostaje ta pobožnost. Oni procenjuju Reč Božiju kako je njima po volji. Vernici mlake vere nisu pokrenuti ni pobožnošću ni bezbožnošću; obe strane su njima podjednake.

Takav stav je odvratan Bogu a đavo zloupotrebljava to stanje za optužbe i opadanja protiv ozbiljno vernih za nedoslednost i neurednost mlakih - jer su svi istog imena - u svetu. Nedostatak odlučnosti i predanosti Neprijatelj koristi da učenike u Laodikiji zadrži od svesrdnog obraćanja Gospodu.

Možda su neki mlaki 'revnitelji' smatrali da nisu toliko grešni da ih Gospod 'odbaci' kao neke lose grešnike, jer nisu u otvorenom protivljenju istinskim i vernim učenicima. Pomislimo kakav je njihov stav u razgledanjima i

namerama među vernima: oni nisu ni 'za' ni 'protiv' bilo čega.

Njihovo prisustvo je smetnja svakom dobru i prilika za uticaj svakog zla. Njihov život je nazidan na temelju bezživotnog ničega. Treba li đavolu boljih saradnika?

16-17) Tako, budući mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojih. Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go. Gospodnji opis je i istinit i strašan! Neopredeljenost je između prihvatanja smrti i neprihvatanja života.

To je gubljenje vremena i prilika za službu Gospodu. On neće zanavek čekati na uporno nepopravljive koji kaljaju Njegovo Ime i ugled pred svetom i pred nesigurnima u veri. Kako su anđeli ubeđivali i najposle vukli Lota iz Sodoma, tako ova poruka probuđuje sve nas da dobro razmislimo o sebi.

Ako sam ja 'bogat', a nisam siromašan Duhom, ako sam nezavisan od Gospoda i ne uzdam se u bogatstvo blagodati i milosti Oca, ja sam sigurno jadan i bedan. Ako ja u sebičnoj taštini i nadutosti upropašćujem Gospodnji blagoslov imanja, ja prezirem Vlasnika, a moja duša je očajna kao duša 'bogatog' grešnika u vatri koji zapomaže za kap vode (Luka 16: 19).

Ako ja ne vidim nedostatke i propuste u svom hodu sa Gospodom, ili, još strašnije, bez Gospoda, moja beda je dokazana mojim slepilom, mrtvilom i sramotom moje golotinje.

Ako ja ukrašavam svoju telesnost da sakrijem svoju duhovnu bedu pred ljudima, sva moja dvoličnost pretvara se u osudu samog sebe jer ne mogu se sakriti od Sveznajućeg Boga. Još uvek Tvorac i Spasitelj poziva slepog jadnika u golotinji: Vрати se! Dođi k' meni, primi duhovni vid i tvojoj duši - život i zdravlje.

18) Savetujem te da kupiš u mene zlato žeženo u ognju, da se obogatiš; i bele haljine, da se obučeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti očnom pomaži oči svoje da vidiš. Jedan savet nudi potpun oporavak toliko bolesnoj duši. Jasno je da svo blago celog sveta na može kupiti ni jedan dar Božiji (Dela 8: 18-22), ali u Mateju 13: 45-46 taj biser ima ogromnu cenu.

Da primimo spasenje i večni život u Hristu, mi moramo odbaciti sve što nam izgleda najdragocenije: sve naše idole – od najvećeg do poslednjeg – ili smo

izabrali smrt u grehu. Kad odbacimo od sebe svo naše grešno blago i pribegnemo sigurnom spasenju u Hristu, dobijamo Njega, večnu ljubav, Zlato Nebeske Riznice okušano žestokim ognjem.

On nas obogati darom večnog života i snagom Duha da Ga sledimo u udobnosti i u trpljenju do kraja borbe na zemlji (Luka 14: 26-27 i Filibljanima 3: 7-11). Nema drugog puta ni načina; samo kad sa punim poverenjem poslušamo Božijeg Sina, odbacimo greh i poverenje u sebe i svoju sebičnost, kad ponizno molimo Oca za milost i blagodat;

On nam daruje odeću Svoje Pravednosti i oči vernosti da poznamo razliku između ispravnog i pogrešnog stava, između Istine i prevare, između dobre volje našeg Boga i pokvarenosti Sotone; samo u odanosti Jevanđelju mi smo Gospodnji i On je naš Spas.

19) Ja koje god ljubim one i karam i poučavam; postaraj se zato, i pokaj se. Možemo li ne prepoznati govor istog Duha Koji uči i prve učenike? Nema laskanja; uvek je jednostavna mudrost odozgo; kad je umesno daje podsticaj priznanjem; uvek uči osnovne i značajne činjenice Svojim ljubaznim i ozbiljnim načinom;

Čak i kad mi prikrivamo otpor istini koju osećamo kao poniženje, On nam govori: Postaraj se, revnuj, i, Pokaj se: ne u strahu od prekora, nego u zahvalnosti prema Njemu jer Njegova ljubav prema nama je neizmerna. Budimo istrajni u molitvama za razumevanje Njegovih ispravki u ljubavi.

On nas void ka izobilnijem životu u Njegovom Duhu – po Njegovoj Reči. Blagosloveni su smerni, ponizni i predani Njemu; on nas privodi blize Svom Ocu. Takvima Očinska blizina je blaženstvo duše. Naš Gospod nama otkriva našu nemarnost i poziva nas na pokajanje: preokret, suprotan smer, da budemo revnosni.

On ne zapoveda nešto nemoguće nego nas probuđuje i podstiče da primimo obilje blagodati našeg Nebeskog Oca danog nama u Jedinorodnom Sinu njegovom. Naš Gospod Isus Hristos je taj Blagosloveni Sin Blagoslovenoga.

Razumevajmo Njegovu ljubav prema nama u Njegovom popravljanju našeg življenja, da bi imali Njega u našim srcima i neizmerno bogatstvo Njegovog Carstva da bude naše. Svojom naukom smernosti On nas pokreće prema

obilnijim blagoslovima: boljem uzrastu u veri i poznanju Oca u Sinu.

20) Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k' njemu i večeraću s njime, i on sa mnom. Duhom i Istinom naš Blagosloveni Iskupitelj kuca na vrata svakog srca i na vrata svake crkve; i čeka. Naša velika i važna potreba je obraćanje našeg sluha od vreve i meteža grešnog sveta na slušanje glasa našeg Spasitelja.

Budimo budni i svesni naše obaveze Njemu i revnujmo za potrebe duše; i naše i svih oko nas. Na poziv Ljubavi odgovara se žarom srca. U Luci 22: 19-20 Naš Gospod deli hleb i čašu Novog Zaveta Svojim učenicima i uči nas da tom uredbom obnavljamo naše sećanje na Njega i sjedinjavanje u Njemu.

Obnovom našeg poverenja u Njega i naše revnosti u Njemu, čujemo Njegov glas jasnije i umilnije. On nas iznova očičća Svojom Rečju. On pere noge naše od prašine života u grešnom svetu oko nas. Razmetanjem naše pažnje telesnoću, mi zanemarimo Njegovu ljubav i staranje prema nama; tako se gubimo i grešimo.

Kroz svoj greh nemarnosti stvaramo u sebi osećanje da On ne mari za nas. Tako raslabimo sebe i damo snagu našem Neprijatelju. U pokornoj predanosti Njemu mi smo kao deca i učenici kraj nogu našeg Učitelja (kao Marija u Luci 10: 39).

Tako živa voda Nauke Spasenja u Hristu teče i natapa zemljište našeg srca da ga učini plodnim poljem duhovnih plodova. Čuvajmo srce i um od đavolske prevare. Ni jedna reč Gospodnja nije suviše teška da bismo morali biti Njemu nepokorni. Ni jedno uputstvo ili primer pobožnosti nije tako bezvredan da bi ga smeli zanemariti. Naš Tvorac ništa ne čini nizašta.

21) Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom. U Hristu je naša pobjeda protiv svoje samovolje, Sotone i smrti – kad smo u Hristu. Živeći u Hristovom Duhu, imajući Njegovu vlast nad nama u svom srcu i svakodnevnom življenju, mi smo pobeditelji.

Jasno je da je On pripremio obilne nagrade za sve verne – u Njegovoj večnoj slavi i radosti; ali takođe, od trenutka kad nas je izbavio iz tame i ropstva grehu, On pobeđuje naše neprijatelje i daje nam pobjedu. On nam daje novi život i čini nas sunaslednicima Carstva slave.

On nas je načinio carevima i sveštenicima; nikada ne sumnjajmo u Njegovu blagodat i moć. Nikada ne verujmo u prevaru našeg Protivnika. Držimo svoju dušu i telo u Hristovoj milosti i službi. On nas ne ostavlja niti zaboravlja ni jedan trenutak.

Naš Gospod i Spasitelj je večni Sin Nebeskog Oca. Savršeno jedinstvo sa Ocem je Hristova pobeda. Isus Hristos nikada nije umanjio Svoju ljubav i vernost Ocu. Pokazao se u svetu kao čovek i ostao Car nad carevima i nad gospodarima -Gospod. Nad svim sukobima i nasrtajima tame i greha vladao je gvozdenom palicom i mačem Istine pobedio Zlikovca.

Skiptar moći Carskog veličanstva je ta nepopustljiva volja u Njemu da učini sve što je Ocu ugodno: ništa manje; ništa više. On je na Svom tronu svagda; nikad ne napušta Svoje pravo mesto a osim slave Svom Ocu, Sin drugog zadovoljstva nema.

To je Njegova Božanska priroda, narav, moć, veličanstvo; On je Bog – Sin. On je na prestolu Oca Svog. On objavljuje Svoju carsku vlast Svojim iskupljenima: Ostanite u Meni; Ja sam vaš presto – vrhunac vaše slave. Mi trpimo Hrista radi; On je trpeo za nas mnogo više i još uvek trpi i od nas.

Mi se radujemo Njegovom spasenju; On se raduje Očinskoj blagodati nad nama. On je pobedio svet i nadvladao đavola; i nama daje silu da budemo pobednici. Tu carsku poruku objavljuje svima. Čujte svi: jadni, očajni, siroti, gladni, goli, slepi, nerazumni i bespomoćni!

Hodite k' Meni i Ja ću vas odmoriti. Nemojte izgubiti nebeske riznice radi prašine i gliba ništavila i bezumnog ponosa. Naš Spasitelj je naša jedina mogućnost prelaza iz bede u izobilje, iz jada u slavu, iz večne tame u zoru večne radosti, iz naše golotinje u Njegovu carsku odeću pravednosti.

22) Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama. O, Gospode, daj nam uho koje čuje poruke Duha Tvog. Ovo je poziv crkvama: goli neka traže odeću od Onoga Koji ima i daje, a verni da čuvaju svadbenu odeću neokaljanu gadostima sveta.

Slepi neka traže iscelenje očiju od Iscelitelja, a koji vide jasno neka ne skreću pogled ni na koju stranu: gledajmo jednako na Njega, našu Goru spasenja i Vrelo vode života. Naš Gospod strpljivo nudi Svoju blagodat savetujući i podstičući.

On nas uverava da je pouzdano Njegovo staranje za svaku našu potrebu. Primimo to izobilje milosti i darova večne vrednosti da bismo imali snagu i revnost za život i službu u srdačnoj pokornosti dobroj volji našeg Nebeskog Oca.

Budimo istrajni u svakodnevnim molitvama za Njegovu blagodat i moć u nama da živimo ovim Večnim Jevanđeljem Spasenja u Hristu i budemo Njegovo živo i istinito svedočanstvo rečima i delima; stalan poziv na put spasenja.

Nije volja našeg Oca da mi sami određujemo poslednji sud protiv ma kojih grešnika dokle im je On ostavio i malo vremena za pokajanje. On nam je predao da najavljujemo dolazak strašnog i neumitnog suda Njegove savršene pravde i da objavljujemo vreme milosti i spasenja.

Vreme je kratko, posao je velik, a sva potrebna snaga nam je u Gospodu našem Isusu Hristu. Naš Spasitelj nas ne uči da utešavamo grešnike **u grehu**. Nije dobro da dajemo utisak svetu da je naš Bog milostiv grehu i popustljiv nepravednosti. Bog osuđuje svaki greh i svaku nepravdu.

U Hristu je spasenje svim grešnicima koji se ozbiljno pokaju i obrate na poslušnost Najvišem Gospodaru. On nam zapoveda samo sve što je najbolje za nas. Naš Spasitelj spasava nas od greha i smrti; ne u grehu, nego na posvećenje. Posledica greha je smrt večna. Dar Božiji u Hristu je život večni.

(Rimljanima 6: 22-23: Oprostivši se od greha, i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj život vecni. Jer je plata za greh smrt, a dar Božji je život vecni u Hristu Isusu Gospodu našem.)